

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 24Co/83/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2514206155
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 05. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Spálová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2022:2514206155.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senátu zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Ľubica Spálová a sudkýň: JUDr. Eva Behranová a JUDr. Andrea Dudášová v spore žalobcu: EURO GUS, s.r.o., so sídlom Chocholná - Veľčice 462, IČO: 44 541 309, proti žalovaným: 1. JUDr. H. R., nar. X.X.XXXX, adresa H., A.I.G. XX, 2. Ing. B. R., nar. XX.XX.XXXX, adresa J., X. XXXX/XX, obaja zastúpení advokátkou: JUDr. Ingrid Zlochová, so sídlom Bratislava, Galvaniho 12, o zaplatenie 73.048,87 Eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Piešťany č.k. 12C/290/2014-652 zo dňa 24.6.2021, takto

r o z h o d o l :

I. Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie p o t v r d z u j e .

II. Žalovaným 1 a 2 p r i z n á v a náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcovi v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom prvoinštančný súd rozhodol vo výroku nasledovne:

I. Súd žalobu v časti o zaplatenie sumy 60 521,51 eur s úrokom z omeškania vo výške 5,25 % ročne zo sumy 60 521,51 eur od 29.08.2015 do zaplatenia, zamietá.

II. Žalovaní 1/ a 2/ majú voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania pred súdom prvej inštancie a odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

2. Pri rozhodovaní prvoinštančný súd vychádzal z nasledovného skutkového stavu ako ho ustálil z vykonaného dokazovania:

3. Žalovaný 1 a žalovaná 2 dňa 13.07.2012 uzavreli so R. R. a.s. zmluvu o splátkovom úvere, predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru na nadobudnutie, úpravu a údržbu nehnuteľností vo výške 70 000,- Eur, pri výške splátky 302,92 eur splatnej k 20 dňu v kalendárnom mesiaci, so splatnosťou prvej splátky dňa 20.08.2012, počtom splátok 360 a konečnou splatnosťou úveru 20.07.2042. Ako inkasný účet a zároveň účet pre poskytnutie úveru bol dojednaný účet č. XXXXXXXXXXX/XXXX.

4. Pôvodný žalobca dňa 31.01.2014 uzavrel so R. R. a.s. zmluvu o splátkovom úvere, predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru na nadobudnutie, úpravu a údržbu nehnuteľností vo výške 61 000,- Eur, pri výške splátky 364,84 eur splatnej k 20 dňu v kalendárnom mesiaci, so splatnosťou prvej splátky dňa 20.03.2014, počtom splátok 360 a konečnou splatnosťou úveru 20.02.2044. Ako inkasný účet bol dojednaný účet č. XXXXXXXXXXX/XXXX.

5. Z prehľadu o transakciách na úverom účte od 01.08.2012 do 25.08.2014 k číslu úveru XXXXXXXXXXX/XXXX vyplýva, že pôvodný žalobca dňa 20.08.2014 zaplatiť splátku 364,84 eur na číslo účtu XXXXXXXXXXX/XXXX, dňa 20.08.2014 mu bol predpísaný riadny úrok a poplatok za poistenie k úveru - 265,99 eur a 26,71 eur, dňa 20.07.2014 zaplatiť splátku 364,84 eur na číslo účtu XXXXXXXXXXX/XXXX,

dňa 20.07.2014 mu bol predpísaný riadny úrok 51,75 eur. 14.07.2014 došlo k čerpaniu úveru vo výške 1,92 eur na číslo účtu XXXXXXXXXXX/XXXX a vo výške 60998,08 eur na číslo účtu XXXXXXXXXXX/XXXX - názov účtu R. H.. Dňa 31.01.2014 bol žalobcovi zúčtovaný spracovateľský poplatok vo výške 599,00 eur. Z prehľadu transakcii od 01.09.2013 do 25.08.2014 vyplýva že z účtu pôvodného žalobcu č. XXXXXXXXXXX/XXXX boli vykonané platby v prospech účtu č. XXXXXXXXXXX/XXXX dňa 04.20.2014 vo výške 7065,00 eur, dňa 13.05.2014 vo výške 281,58 eur, dňa 19.06.2014 -281,58 Eur a dňa 10.07.2014 vo výške 2495,27 Eur.

6. Dňa 31.01.2014 pôvodný žalobca uzavrel so R. R. a.s. zmluvu o zriadení záložného práva za účelom zabezpečenia pohľadávky vzniknutej zo zmluvy o splátkovom úvere zo dňa 31.01.2014.

7. Z potvrdenia o hotovostnom vklade zo dňa 16.12.2013 vyplýva, že manželka pôvodného žalobcu F. P. dňa 16.12.2013 vložila na číslo účtu XXXXXXXXXXX/XXXX sumu 308,- eur. Z potvrdenia o hotovostnom vklade zo dňa 14.11.2013 vyplýva, že pôvodný žalobca vložil na číslo účtu XXXXXXXXXXX/XXXX sumu 308,- eur.

8. Zo zmluvy o pôžičke zo dňa 19.07.2012 súd zistil, že v jej obsahu sa uvádza, že žalovaná 2/ ako veriteľ dňa 19.07.2012 a pôvodný žalobca ako dlžník podpísali zmluvu o pôžičke, predmetom ktorej bola suma 54.800,- eur a jej obsahom bol záväzok pôvodného žalobcu uvedenú sumu zaplatiť v dvanástich pravidelných mesačných splátkach po 4.566,- Eur, vždy do 15 dňa príslušného mesiaca na bankový účet veriteľa č. XXXXXXXXXXX/XXXX. Pôvodný žalobca sa zaviazal začať dlh splácať nasledujúci mesiac po podpise zmluvy.

9. Dňa 19.07.2012 žalovaná 2 pôvodnému žalobcovi E. P. odovzdala v hotovosti sumu 54 800,- Eur, čo vyplynulo jednak z výsluchu žalovanej 2, výsluchu svedka K. J., ako aj z čestného vyhlásenia Mgr. X. L..

10. Z výpisov z účtu žalovanej 2 za účtovné obdobie 1.7.2012 - 30.9.2012, 1.10.2012 - 31.12.2012, 1.1.2013 - 31.3.2013, 1.4.2013 - 30.6.2013, 1.7.2013 - 30.9.2013, 1.10.2013 - 31.12.2013, 1.1.2014 - 31.3.2014, 1.4.2014 - 30.6.2014, vyplýva že žalovaná 2 urobila v období od 20.08.2012 do 20.01.2012 v prospech účtu č. XXXXXXXXXXX platby v celkovej výške 6.327,34 eur. Z výpisu z účtu žalovaného 1/ za obdobie od 1.1.2014 - 31.1.2014 vyplýva, že žalovaný 1 dňa 27.01.2014 previedol na účet žalobcu č. XXXXXXXXXXX/XXXX sumu 10.600,- eur. Nesporné medzi stranami bolo, že sumu 10.600,- eur zaslanú na účet pôvodného žalobcu, použil na vyplatenie poslednej mimoriadnej splátky pôvodného úveru.

11. Dňa 12.05.2014 zaslal žalovaný 1 pôvodnému žalobcovi e-mail v ktorom uviedol, že mu zasiela dokumentáciu k navrhovanej chalupe v teréne s tým že pôvodný žalobca to má zaslať tomu pánovi a ak by mal záujem tak sa môžu stretnúť a dohodnúť na cene.

12. Z výpisu LV č. XX vyplýva, že žalovaní nadobudli na základe zmluvy o vyporiadaní podielového spoluvlastníctva zo dňa 24.01.2013 spoluvlastnícky podiel 3/20 k pozemku parcely registra E, parcelné č. 389 vo výmere 2403 orná pôda evidovanom na LV č. XX vedenom Okresným úradom - odbor Katastrálny - pre okres Nové Mesto nad Váhom, obec H., katastrálne územie H..

13. Dňa 9.1.2018 došlo k uzatvoreniu Zmluvy o postúpení pohľadávok medzi pôvodným žalobcom ako postupcom a spoločnosťou Cash wave, s.r.o., IČO : 50 418 874, so sídlom Bieloruská 9, Bratislava ako postupníkom, ktorou bola pohľadávka pôvodného žalobcu voči žalovaným vo výške 73.048,87 Eur spolu s úrokom z omeškania, z titulu nevrátenia dlhu, postúpená postupníkovi - žalobcovi.

14. Pôvodný žalobca E. P. pri výsluchu uviedol, že mal so žalovanými dohodu, že na základe prvej hypotéky ktorú si brali žalovaní a ktorou bola založená jeho nehnuteľnosť, mal žalovaným stavať rodinný dom v obci H.. Keďže mal tento dom stavať s partiou živnostníkov nechal sa nahovoriť s vidinou zárobku. Žalovaní si zobrali úver, ešte niečo cez rok ho naťahovali a potom musel za nich splácať splátky. Na otázku PZ žalobcu či existovala niekedy dohoda medzi E. P. a žalovanými o tom, že ak splatí úver svojím vlastným, tak si nebude od žalovaných nič nárokovat' uviedol, že takáto dohoda neexistovala.

15. Žalovaná 2 pri výsluchu uviedla, že pôvodný žalobca bol na zozname „čiernej listine“, lebo nesplácal svoj predchádzajúci úver. Na základe toho priviedol aj pána Ing. F. s tým, že on ako jeho finančný poradca koordinoval žiadosť, či by si nezobrali úver na seba, s tým, že dom v H. by sa založil a splácal by to

pán P.. So žalovaným 1 si dali 2 podmienky a to, že sa spravi zmluva medzi žalovanou 2 a pôvodným žalobcom, ktorý si určil sumu 54.800,- eur, ktorú potrebuje a aby žalovaní mali zábezpeku, že keby ju nesplácal, aby vedeli týmto spôsobom riešiť veci a s tým, že sa navýši ten úver o 15.200,- eur, to bola druhá podmienka, aby mali na splácanie jeho úveru, keby sa dostal z do tej pozície, že nespláca. Prvé dve alebo tri splátky pôvodný žalobca pán P. splatil a potom prestal platiť, čiže z toho úveru tých 15.200,- eur začali splácať úver. Úver sa bral pre pána P. na ich meno, keďže on bol na tom zozname, že nemohol dostať úver. Zastavila sa jeho nehnuteľnosť a mal si ho splácať. On si z tej sumy 54.800,- eur do rúk, lebo tvrdil, že má exekúcie na účte a zároveň tvrdil, že má ultimátum od toho pána v H., že v deň vyplatenia 19.07. musí aj on do 12.00 hod. vyplatiť dom, inak oň príde a s tým, že tá zvyšná suma sa mala používať na splátky, keď on nebude vedieť splácať.

16. Svedkyňa F. P. pri výsluchu na pojednávaní uviedla, že pôvodný žalobca a žalovaní mali nejaké dohody ohľadom finančných prostriedkov, že oni si požičajú, a potom im pôvodný žalobca bude stavať dom. Keďže svedkyňa si úver zobrat' nemohla tak si ho brali žalovaní s tým, že pôvodný žalobca im bude časom niekde stavať dom alebo im bude pomáhať vo výstavbe domu. Svedkyňa si spomenula, že pôvodný žalobca si z úveru možno požičia. Z výsluchu F. P. v trestnom konaní však vyplynula vedomosť svedkyne o dohode pôvodného žalobcu a žalovaných, na základe ktorej žalovaní požiadajú v banke o úver vo výške 70 000,- eur, z ktorých si mali ponechať nejakú časť a ostatné finančné prostriedky odovzdať pôvodnému žalobcovi. Takto jej bola dohoda sprostredkovaná pôvodným žalobcom s tým, že dohodnutú čiastku budú spočiatku splácať žalovaní a neskôr keď ju vyplatia, ako sa dohodli, mal vtedy úver prejsť na pôvodného žalobcu.

17. Svedok H. F. uviedol, že najskôr bol kontaktovaný pôvodným žalobcom, ktorý ho požiadal o vybavenie úveru na kúpu RD alebo jeho rekonštrukciu. Začali vybavovať ten úver pod jeho menom, kde potom nastala tá situácia, že on ako FO mal aj firmu nemohol žiadať úver, pretože bol v úverovom registri. Po nejakom čase sa mu ozval znova a povedal, že má niekoho kto mu pomôže. Zoznámil so žalovanými že to sú ľudia, ktorí by mu pomohli. Tak sa stretli v J., v byte u žalovaných a tam sa dohadovali, že ako by to mohlo prebehnúť s tým, že, nebol to štandard aby niekto založil nehnuteľnosť a ten druhý si zobral na seba úver, tak mu to pripadalo neštandardné ale dohodli sa, takže postúpil tie ďalšie údaje na spracovanie p. R. a p. R., kde oni vyšli ako klienti na možnosť splácania a nejakej tej výške úveru. Potom sa dohodli, prebehlo klasické sprostredkovanie úveru cez spoločnosť, bol tam ako garant a potom malo prebehnúť založenie nehnuteľnosti štandardne. Následne si už na to, ako sa pôvodný žalobca a žalovaní dohodli na vyplatení, nespomenul.

18. V čestnom vyhlásení H. F. zo 06.10.2015 sa uvádza, že „Zároveň som bol ako osobný finančný poradca menovaných osôb svedkom potvrdenia zo strany p. P., že v momente ako dôjde k výmazu jeho negatívnych záznamov z úverového registra neplatičov, dôjde z jeho strany v závislosti od výhodnosti buď k súhlasu so zmenou dlžníkov so zmluvy o splátkovom úvere zo 13.07.2012 alebo so žiadosťou o novú zmluvu o splátkovom úvere, ktorou by sa vyplatil pôvodný úver zo zmluvy o splátkovom úvere" čo doplnil pri výsluchu, že pôvodný žalobca sa tým akoby zaručoval, že áno zoberte mi úver a hneď keď nebudem v úverovom registri, tak ja Vám vyplatím ten úver naspäť. Lebo ja možno prevezmem celý záväzok alebo vybavím si nový úver a vyplatím. Pôvodný žalobca má veľa dohôd so žalovanými na konkrétnejšiu si nespomenul.

19. Vo výpovedi v trestnom konaní H. F. uviedol, že bol svedkom rozhovoru medzi žalovanými a pôvodným žalobcom, v rámci ktorého sa obe strany vyjadrili, že zmluva o úvere sa uzatvára výhradne z dôvodu žiadosti pôvodného žalobcu, keďže tento žiadal žalovaných o pomoc pri riešení zložitej životnej situácie, čo pôvodný žalobca viackrát ústne potvrdil. V rámci uvedeného stretnutia bol svedkom potvrdenia zo strany pôvodného žalobcu, že v momente ako dôjde k výmazu jeho záznamov z úverového registra neplatičov, kvôli ktorým nemohol uzavrieť zmluvu o splátkovom úvere na svoje meno, dôjde z jeho strany k závislosti od výhodnosti, buď k súhlasu so zmenou dlžníkov zo zmluvy o splátkovom úvere alebo so žiadosťou o uzatvorenie novej zmluvy o splátkovom úvere, ktorou by sa vyplatil pôvodný úver. Dňa 25.06.2013 keď už mal pôvodný žalobca čistý register neplatičov, na telefonickú žiadosť žalovaného 1 o refinancovanie úveru začala uvedenú žiadosť so súhlasom pôvodného žalobcu spracovávať. Po 6 mesiacoch zdĺhavého vybavovania došlo k uzavretiu zmluvy o splátkovom úvere medzi pôvodným žalobcom a R. R..

20. Žalovaný 1 pri výsluchu uviedol, že sa so žalobcom dohodli že žalovaní vedia zobrať hypotekárny úver na seba a vedia mu poskytnúť tie peniaze s tým, že následne po tom období, keď už bude mať čistý register neplatičov, že tam nebude mať žiaden záznam, tak potom sa ten úver refinancuje z jeho strany. O tom od začiatku bola aj dohoda, vedel o tom aj finančný sprostredkovateľ, vedel to pôvodný žalobca. Mali v podstate takúto dohodu, s tým že v júli 2012 sa ústne dohodli s tým, že zo strany p. F. boli pripravené všetky materiály, dokumentácia a podpisovalo sa to v R. R. v J. 13.07.2012. Následne 19. júla bola požiadavka aby čo najskôr mal tie finančné prostriedky, tak manželka (žalovaná 2) bola u notára, v banke prevzala tie peniaze, išla k notárovi aby sa podpísala zmluva o pôžičke, ktorú dopredu mu hovorili niekoľko mesiacov, že bez toho peniaze nedostane, tiež potrebujú mať určitú právnu istotu, že v prípade, keď mu takto dajú peniaze, že tie peniaze budú aj vrátené. Na základe zmluvy o pôžičke boli odovzdané u notára peniaze, podpísal to a suma 54.800,- Eur bola hneď odovzdaná, pred podpisom tej zmluvy. Podpísal tú zmluvu a následne tak bolo aj prezentované, že ešte rok vydržte, ešte rok budem mať záznam v registri, tak po roku môžeme riešiť preklenovací úver, ktorým sa refinancuje ten náš. Taká bola dohoda, preto aj zmluva o pôžičke bola daná na toto obdobie s tým, že potom ako aj p. F. povedal sa to začalo naťahovať, pretože tie administratívne úkony v banke trvali, následne sme to začali riešiť v januári 2014, kedy mal podpísať zmluvu o preklenovacom úvere, z toho dôvodu keďže celý úver bol vo výške 70 000 Eur, za tie 2 roky boli splatené aj splátky bolo vyplatených 6.500,- Eur a 27. januára mu pokynom v banke vyplatil zvyšných 10.600,- Eur, pretože už vtedy vedel, že keď podpisuje zmluvu o preklenovacom úvere, banka bude mať jednu podmienku. Musel vyplatiť 10 % z nášho úveru, t. z. 7.078,- Eur s tým, že potreboval peniaze bol aj v tom čase insolventný, tak z tých 10.600,- Eur použil tú sumu 7.080,- Eur a následne koncom mája 2014 banka dala súhlas, že môže dôjsť k refinancovaniu nášho úveru jeho úverom. Banka mala ďalšiu podmienku, do 14. júna tuším, musel byť daný súhlas aj od p. P. s tým, že súhlasí aby došlo k refinancovaniu daného úveru. Inak by sme mali sankciu zo strany banky 5% z celkovej sumy, Následne tesne pred tým, dal ten súhlas a banka tých 61.000,- Eur, čo bolo maximum, čo mohli dať tým preklenovacím úverom, bol v podstate splatený náš úver. Celkovo bolo vyplatených 70.800,- Eur, t. z. že k tomu úveru, k tej celkovej čiastke bol zaplatený aj poplatok za vybavenie úveru z roku 2012. Na otázku či existuje aj nejaká písomná dohoda, ktorá by potvrdzovala dohody o ktorých žalovaný 1 pri výsluchu hovoril uviedol, že išlo o ústnu dohodu v prítomnosti svedka - alebohej svokry p. L., pričom obsahom tejto dohody bolo že pôvodný žalobca mal záznam v registri neplatičov, nemôže si zobrať žiadnu hypotéku, bol v podstate vyvíjaný nátlak alebo vyhrážky zo strany jeho rodiny, že sa musia odsťahovať z toho RD a potrebuje riešiť svoje bytové problémy. Z toho dôvodu to bolo riešené dopredu tak, že sa zoberie zmluva o hypotéke na meno žalovaného 1, založí sa záložnou zmluvou nehnuteľnosť v H., ďalšia právna istota bola daná týmto spôsobom a následne keď bude mať čistý záznam, potom sa zoberie a refinancuje tento úver. Zmluva o pôžičke sa spisovala aby mal žalovaný 1 právnu istotu, že do tej banky o rok, o dva, o tri pôvodný žalobca pôjde a že bude súhlasiť a dá súhlas s preklenovacím úverom.

21. V rámci trestného konania bola vypočutá aj X. L., ktorá uviedla, že v auguste 2012 bola svedkom rozhovoru pôvodného žalobcu a žalovaných, v rámci ktorého pôvodný žalobca viac krát ďakoval žalovaným za pomoc, tým že zobrali na seba úver z čoho mu vyplatili 55.000,- eur, ktorú skutočnosť potvrdila aj v čestnom vyhlásení zo dňa 3.4.2019.

22. Súd prvej inštancie považoval za nadbytočné ukladať žalobcovi povinnosť predložiť „doklady žalobcu, na základe ktorých získal úver zo R.“ nakoľko skutočnosť aké doklady žalobca preložil banke za účelom získania úveru nebola v predmetnom spore právne významná, nakoľko medzi stranami bolo nesporné a to aj vyplývalo z vykonaného dokazovania, že žalobca žiadal o predmetný úver a tento mu aj bol poskytnutý za účelom predčasného splatenia úveru č. 5030184560.

23. Z výpovedí žalovaných a svedkov p. F., p. J., p. P. a čestným prehlásením p. L., teda vyplýva, že predmetnú úverovú zmluvu zo dňa 13.7.2012 uzatvorili žalovaní z dôvodu, že tak pomôžu pôvodnému žalobcovi - E. P., ktorý tak urobiť nemohol, nakoľko sa nachádzal v registri dlžníkov. Tento dôvod uzatvorenia predmetnej zmluvy vyplýva aj zo svedeckej výpovede Ing. F., ktorý pomáhal pôvodnému žalobcovi získať úver z banky. Finančné prostriedky získané na základe úverovej zmluvy zo dňa 13.07.2012 žalovaní nevyužili pre seba, ale ich odovzdali pôvodnému žalobcovi a ten ich použil na svoj účel. K odovzdaniu finančných prostriedkov došlo na dvakrát - 19.07.2012 54.600,- Eur v hotovosti a neskôr 27.01.2014 prevodom z účtu žalovaného 1 na účet pôvodného žalobcu v sume 10.600,- eur. V rámci hodnotenia jednotlivých výpovedí strán súd dospel k záveru, že výpovede žalovaných vyzneli presvedčivo a dôveryhodne a súd ich pokladá za pravdivé, pričom táto pravdivosť je potvrdzovaná aj

výsluchmi svedkov J. a F., ako aj čestným prehlásením a výpoveďou p. L. v rámci trestného konania. Výpoveď pôvodného žalobcu ako svedka bola nepresvedčivá, nebola potvrdená žiadnym z iných vykonaných dôkazov, a súd ju z uvedených dôvodov vyhodnotil ako nepravdivú.

24. Pôvodný žalobca pri uzavretí predmetnej úverovej zmluvy zo dňa 13.7.2012 založil svoj rodinný dom a išiel do rizika, že oň môže prísť, ak sa úver nebude splácať. Ako logický sa teda javí záver, že pôvodného žalobcu motivovala k založeniu svojho rodinného domu za úver žalovaných skutočnosť, že títo mu finančné prostriedky postupne odovzdajú (čo sa aj preukázateľne stalo). Dôvod uvádzaný žalobcom a teda že mal stavať dom pre žalovaných a teda bolo to s vidinou možného zárobku, sa nepreukázal, okrem pôvodného žalobcu sa všetci vypočutí svedkovia zhodli na skutočnosti že žalovaní uzatvárali zmluvu o úvere z cieľom pomoci pôvodnému žalobcovi v ťažkej životnej situácii, z vykonaného dokazovania vyplynulo že žalovaní žiadne dom nestavali, pričom z e-mailovej komunikácie medzi žalovaným 1 a pôvodným žalobcom zo dňa 12.05.2014 resp. 10.12.2013 uvedený záver nevyplýva a p. P. ani raz neuviedol, aký zárobok vlastne mal získať (a teda ako malo byť jeho riziko založenia vlastnej nehnuteľnosti takýmto potencionálnym obchodom so žalovanými kompenzované), a toto jeho tvrdenie nebolo ničím preukázané.

25. Prevzatie sumy vo výške 54 800,- Eur, dlžník - pôvodný žalobca potvrdil podpisom zmluvy o pôžičke zo dňa 19.07.2012, prevzatie predmetnej sumy pôvodným žalobcom bolo preukázané aj svedeckou výpoveďou K. J., výsluchmi žalovaných a vyplýva aj z čestného vyhlásenia X. L.. Pôvodný žalobca splatil časť úveru z úverovej zmluvy zo dňa 13.07.2012 sumou 10.600,- Eur, pričom bolo preukázané že tak urobil z finančných prostriedkov, zaslaných mu žalovaným 1, pričom išlo o ďalšiu sumu poskytnutú žalovanými pôvodnému žalobcovi z úverovej zmluvy z 13.07.2012.

26. Z vykonaného dokazovania je zrejmé že pôvodný žalobca uzatvoril dňa 31.7.2014 zmluvu o úvere, ktorou refinancoval úver žalovaných z 13.7.2012 sumou 61.000,- Eur, stalo sa tak na základe ústnej dohody medzi pôvodným žalobcom a žalovanými, že takto prevezme plnenie za žalovaných (§ 534 OZ), nakoľko v podstate plní svoj dlh, keďže finančné prostriedky z úveru z 13.7.2012 boli poskytnuté v celom rozsahu len jemu. Aj keď predmetná dohoda môže byť uzavretá ústne, prípadne aj konkludentne (zákon nevyžaduje písomnú formu) a pôvodný žalobca takúto dohodu popiera, súd vyhodnotil jej uzavretie v kontexte všetkých zistených skutkových okolností a svedeckých výpovedí vykonaných v priebehu konania ako aj vyplývajúce z obsahu uznesenia zo dňa zo dňa 01.08.2019 (z trestného konania vedeného na Okresnom riaditeľstve Policajného zboru v Trnave, odbor kriminálnej polície pod ČVS: ORP-1633/3-VYS-TT-2015 - pričom v zásade pre súd nie sú rozhodujúce závery vyšetrovateľa, ktoré ho viedli k záveru o vznesení obvinenia konkrétnej osobe resp. dôvody generálnej prokuratúry, ktorá následne uznesenie o vznesení obvinenia zrušila ale predovšetkým obsahy výpovedí jednotlivých svedkov).

27. Právne súd prvej inštancie vec posúdil na základe aplikácie ust. § 451 ods. 1, 2, § 454 a § 534 OZ (zák. č. 40/1964 Zb. - Občianskeho zákonníka - ďalej aj len OZ).

28. Prvoinštančný súd pokračoval, že zo zistených skutkových okolností je nepochybné, že pôvodný žalobca vedome plnil R. R. a.s. dlh žalovaných 1 a 2 a za týmto účelom uhradil celkovo sumu 71.121,51 Eur (dňa 14.07.2014 - 60.998,08 eur, dňa 04.02.2014 7.065,- Eur, dňa 13.05.2014 - 281,58 Eur, dňa 19.06.2014 - 281,58 Eur, dňa 10.07.2014 - 2495,27 Eur). Uvedené sumy uhradil pôvodný žalobca na účet R. R., a.s., ktorá ich prijala ako splnenie záväzku žalovaných, pričom zo skutkových okolností nie je možné vyvodit', že by k uhrádzaniu predmetných súm došlo proti vôli dlžníkov - žalovaných, ale naopak k uhrádzaniu dochádzalo nie len so súhlasom žalovaných ale výslovne na základe ústne uzavretej dohody o prevzatí plnenia pôvodným žalobcom, ktorý sa zaviazal že v prípade výmazu z registra neplatičov v závislosti od výhodnosti buď refinancuje úver žalovaných svojim vlastným alebo dôjde k zmene v osobe dlžníkov na predmetnom úvere zo žalovaných na pôvodného žalobcu.

29. Nakoľko bolo nesporné že žalovaný 1 dňa 27.01.2014 na účet žalobcu previedol sumu 10.600,- Eur, ktorú následne žalobca aj použil na vyplatenie zvyšku úveru žalovaných, súd je toho názoru, že sumu 10.600,- Eur tak žalobca plnil R. R. za žalovaných, s vedomím žalovaných, na základe dohody o prevzatí plnenia uzavretej medzi pôvodným žalobcom a žalovanými. V konaní bolo preukázané, že žalovaná 2 ako veriteľ podpísala dňa 19.07.2012 so žalobcom zmluvu o pôžičke, po podpise ktorej žalovaná 2 žalobcovi odovzdala sumu 54.800,- Eur, ktorej prevzatie dlžník - žalobca potvrdil podpisom predmetnej

zmluvy. Prevzatie predmetnej sumy pôvodným žalobcom bolo preukázané aj svedeckou výpoveďou K. J., výsluchmi žalovaných a vyplýva aj z čestného vyhlásenia X. L..

30. Aj napriek skutočnosti že medzi stranami došlo k podpísaniu zmluvy o pôžičke, z vykonaného dokazovania vyplynulo, že k jej platnému uzavretiu teda k odovzdaniu finančných prostriedkov podľa vôle strán nikdy nedošlo. 54.800,- Eur a neskôr 10.600,- eur žalovaný odovzdali resp. zaslali na účet pôvodného žalobcu ako finančné prostriedky získané z úveru, ktoré pôvodný žalobca prevzal na základe ústnej dohody žalovaných s pôvodným žalobcom, pričom pôvodný žalobca sa zaviazal úver poskytnutý žalovaným buď refinancovať novým úverom, prípadne zmenou dlžníkov na už existujúcom úvere. Podpísaná písomná zmluva o pôžičke medzi stranami sporu bola tak len zastretým právnym úkonom a ako takým od počiatku absolútne neplatným, ku ktorého platnému uzavretiu na základe skutočností zistených v prebiehajúcom konaní nemohlo dôjsť, nakoľko vôľa strán - žalovaných pri odovzdávaní predmetnej sumy 54.800,- eur nesmerovala k tomu, aby pôvodný žalobca po jej prevzatí bol zaviazaný sumu 54.800,- zaplatiť žalovanej 2 v dvanástich pravidelných mesačných splátkach po 4.566,- Eur, vždy do 15 dňa príslušného mesiaca na bankový účet veriteľa č. XXXXXXXXXX/XXXX.

31. Je zrejmé že úmyslom oboch strán, ako pôvodného žalobcu tak aj žalovaných, bolo čerpanie úveru z 13.07.2012 žalovanými, následné vyplatenie sumy 54.800,- Eur žalobcovi, s tým že suma 15.000,- Eur bude žalovanými použitá na splácanie splátok úveru s tým že, pôvodný žalobca v dobe jeho výmazu z registra neplatičov predmetný úver vyplatí novým úverom, z ktorého bude zaviazaný ako dlžník. Suma 10.600,- Eur bola poskytnutá žalovanými pôvodnému žalobcovi výslovne na splnenie uvedeného dlhu, pričom toto tvrdenia nebolo žalobcom popreté a súd ho teda mal za preukázané.

32. Z komplexného posúdenia všetkých okolností prípadu podľa prvoinštančného súdu vyplynulo, že pôvodný žalobca nemá a nikdy nemal voči žalovaným záväzok zo zmluvy o pôžičke, nakoľko táto je ako zastretý právny úkon absolútne neplatná od počiatku a súčasne ako reálny právny úkon nebola nikdy platne uzavretá, keďže k odovzdaniu finančných prostriedkov nikdy nedošlo. (žalovaní pôvodnému žalobcovi odovzdávali finančné prostriedky z dôvodu platne uzavretej dohody o prevzatí plnenia z úverovej zmluvy zo dňa 13.07.2012) Žiadna zo strán predmetnej spisanej zmluvy o pôžičke nikdy nemala záujem na jej uzavretí a plnení (žalovaní tvrdili že bola podpísaná len ako zábezpeka a pôvodný žalobca tvrdil, že ju podpísal len preto že mu žalovaní tvrdili, že bez toho nevedia vybrať z banky peniaze z úveru, pričom prevzatie hotovosti 54.800,- Eur popieral, z čoho je zrejmé že žiadna zo strán nepodpisovala zmluvu o pôžičke s cieľom byť viazaná jej obsahom - na oboch stranách absentovala teda náležitosť vážnosti vôle) - pôvodný žalobca nikdy žiadnu zo splátok tak ako boli dojednané v predmetnej zmluve žalovaným neuhradil, žalovaní nikdy pôvodného žalobcu nikdy na plnenia jednotlivých splátok nevyzývali a ani sa ich nedomáhali. Spísanie zmluvy o pôžičke predstavovalo len zábezpeku, ktorá mala za účel zvýšiť istotu žalovaných, že pôvodný žalobca si splní svoju povinnosť vyplývajúcu mu z ústne uzavretej dohody o prevzatí plnenia a teda po jeho vymazaní z registra neplatičov, vyplatí úver žalovaným vlastným úverom prípadne dôjde k zmene osobe dlžníka na predmetnom úvere (v závislosti od výhodnosti).

33. Žalobca nemá voči žalovaným ani pohľadávku z bezdôvodného obohatenia tak ako si ju uplatnil v tomto konaní, nakoľko síce pôvodný žalobca za žalovaných plnil ich dlh z úveru voči R. R., a.s. avšak na toto plnenie bol na základe ústne uzavretej dohody o prevzatí plnenia so žalovanými povinný. Plnenie úveru žalovaných pôvodným žalobcom preklenovacím úverom vo výške 60.521,51 Eur ako aj sumou 10.600,- Eur poskytnutou žalovanými pôvodnému žalobcovi výslovne na splnenie uvedeného dlhu, nie je teda plnením niečoho na čo by pôvodný žalobca nebol povinný, neplnil bez právneho dôvodu. Existencia platne uzavretej dohody o prevzatí plnenia so žalovanými založila na strane pôvodného žalobcu povinnosť plniť úver žalovaných a pôvodný žalobca tak predmetný dlh neplnil bez právneho dôvodu. K bezdôvodnému obohateniu na strane žalovaných tak v danom prípade nemohlo dôjsť.

34. Prvoinštančný súd pokračoval, že podľa § 494 OZ zo záväzkového právneho vzťahu vzniká povinnosť dlžníka niečo dať, konať, niečo sa zdržať alebo niečo trpieť a oprávnenie veriteľa toto plnenie požadovať. Typickou povahou záväzkového vzťahu teda je, že tu existuje vzájomné plnenie, resp. že na plnenie musí existovať právny dôvod. Bez existencie právneho dôvodu na plnenie vzniká bezdôvodné obohatenie. Podľa § 488 OZ záväzkovým vzťahom je právny vzťah, z ktorého veriteľovi vzniká právo na plnenie (pohľadávka) od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť záväzok.

35. Zo zisteného skutkového stavu bolo nesporné, že žalovaný 1 a 2 mali voči R. R. a.s. dlh zo zmluvy o úvere č. 5030184560 zo dňa 13.07.2012. Taktiež bolo nesporné, že pôvodný žalobca vložil finančné prostriedky na účet XXXXXXXXXXX/XXXX v celkovej výške 71.121,51 Eur., a úhradou predmetnej sumy na uvedený účet došlo k splneniu záväzku žalovaných zo zmluvy o úvere č. 5030184560 zo dňa 13.07.2012 pričom bolo nepochybné, že žalobca plnil R. R., a.s. záväzok žalovaných z predmetnej úverovej zmluvy.

36. Nakoľko dňa 9.1.2018 došlo k uzatvoreniu Zmluvy o postúpení pohľadávok medzi pôvodným žalobcom ako postupcom a žalobcom ako postupníkom, ktorou mala byť pohľadávka ktorej neexistencia bola v tomto konaní preukázaná postúpená na žalobcu, nesvedčí žalobcovi ku dňu vyhlásenia rozsudku súdu prvej inštancie aktívna legitímácia v predmetnom konaní, nakoľko nemohol vstúpiť do pozície veriteľa neexistujúcej žalovanej pohľadávky a žalovaným voči pôvodnému žalobcovi a ani žalobcovi žiadny záväzok z bezdôvodného obohatenia nevznikol, súd prvej inštancie žalobu aj v zostávajúcej časti o zaplatenie sumy 60.521,51 Eur s úrokom z omeškania vo výške 5,25 % ročne zo sumy 60.521,51 Eur od 29.08.2015 do zaplatenia zamietol.

37. Na náhradu trov konania prvoinštančný súd aplikoval ust. § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 a 2 CSP, pričom skonštatoval, že žalobca sa podanou žalobou domáhal zaplatenia sumy 73.048,87 Eur s úrokom z omeškania vo výške 8,15% ročne zo sumy 73.048,87 Eur od 28.08.2014 do zaplatenia. Žalobca bol v konaní neúspešný v celom rozsahu (konanie bolo v časti o zaplatenie 1927,36 Eur zastavené, pričom k zastaveniu došlo procesným zavinením žalobcu, čo súd vyhodnotil ako neúspech žalobcu a vo zvyšnej časti uplatneného nároku bola žaloba zamietnutá a to vrátane uplatnenej istiny ako aj príslušenstva). Celkový neúspech žalobcu teda predstavoval sumu 73.048,87 Eur s úrokom z omeškania vo výške 8,15% ročne zo sumy 73.048,87 Eur od 28.08.2014 do zaplatenia, čo predstavuje 100 % z uplatneného nároku. Vzhľadom k uvedenému bol žalobca v konaní neúspešný v rozsahu 100 %, a teda žalovaný 1 a 2 boli úspešní v rozsahu 100% a preto súd rozhodol, že žalovaný 1 a 2 majú voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania pred súdom prvej inštancie a odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 CSP) v rozsahu 100%. O výške trov konania rozhodne súd v súlade s § 262 ods. 2 CSP samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník, po právoplatnosti tohto rozhodnutia.

38. Proti tomuto rozsudku v celom jeho rozsahu podal prostredníctvom svojho advokáta (JUDr. Ján Kanaba, ml., so sídlom Trenčín, Jána Zemana 3141/101) odvolanie predchádzajúci žalobca (Cash wave, s.r.o., so sídlom Bratislava - Mestská časť Podunajské Biskupice, Bieloruská 9, IČO: 50 418 874), v ktorom uplatnil odvolacie dôvody v zmysle § 365 ods. 1 písm. b), d) a h) CSP a domáhal sa, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil tak, že žalobe žalobcu v celom rozsahu vyhovie nasledovne: „I. Súd konanie v časti o zaplatenie 1.927,36 Eur zastavuje. II. Žalovaný 1 a žalovaná 2 sú povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi sumu 60.521,51 Eur s úrokom z omeškania vo výške 5,25% ročne zo sumy 60.521,51 Eur od 29.8.2015 do zaplatenia, do troch dní od nadobudnutia právoplatnosti rozsudku. III. Vo zvyšnej časti súd žalobcu zamietla. IV. Žalobca má voči žalovaným 1 a 2 nárok na náhradu trov konania v rozsahu 65,70%.“

39. Odvolateľ súdu prvej inštancie vytkol, že sa v celom rozsahu nekriticky stotožnil so závermi odvolacieho súdu, ktoré nevyplývajú z vykonaného dokazovania a ignorujú predložené iné dôkazy. Je presvedčený, že v konaní nebolo preukázané, že by medzi pôvodným žalobcom a žalovanými existovala akákoľvek dohoda, z ktorej by vyplývala povinnosť pôvodného žalobcu uhradiť za žalovaných dlh v R. R., a.s., naopak z dokazovania vyplynulo, že medzi pôvodným žalobcom a žalovanými bola uzavretá písomná zmluva o pôžičke, na základe ktorej žalovaní požičali pôvodnému žalobcovi sumu 54.800,- Eur, ktorú získali z predmetného úveru, čo nikto nikdy nerozporoval. Až odvolací súd navodil dojem, že by mala byť táto zmluva o pôžičke neplatná, čo napokon uviedol aj prvoinštančný súd. Súd uvádza, že sa účastníci dohodli, že požičajú pánovi P. sumu 54.800,- Eur s tým, že zvyšná suma bude prípadne slúžiť na splátky úveru - prečo má byť teda táto zmluva neplatná. Nie je pochýb o tom, kto úver čerpal, kto ho mal splatiť a aká suma bola požičaná, kto dal zmluvu vyhotoviť a nedáva logiku, aby si žalovaní nedali vyhotoviť písomnú zmluvu podľa vtedy platnej dohody, ale takú, ktorá nezodpovedá dohode a ktorú neskôr súd určí ako neplatnú. Neplatnosti sa ani nemôže domáhať ten, kto ju vyhotovil a žalovaní toto ani netvrdili. Žalovaní sa mali spoliehať na to, že dlžník evidovaný v zoznamoch sa stane osobou bonitnou a snáď raz úver dostane a týmto vyplatí úver ich a vyhotovili si tak iba písomnú zmluvu o pôžičke. Pri najmenšej opatrnosti žalovaných by takto nemohli postupovať pri osobe, ktorá je už v zozname dlžníkov. Nedalo sa vôbec očakávať ako a kedy by mal pán P. byť zo zoznamu vymazaný a ak by aj bol, ako a kedy

by mu niekto nový úver poskytol, ak už bol v zozname neplatičov. Ani jeden svedok nevie o dohode, ktorú vytvoril až odvolací súd. Svedkovia používajú slovné spojenia ako „možno sa dohodli“, „mali veľa dohôd“, „neviem bližšie uviesť obsah dohody“. Ani v odpore samotnom, ani vo vyjadreniach účastníkov sa nikdy neplatnosť tejto zmluvy o pôžičke nenapadla a teda nie je jediný dôvod, aby svojvoľne súd ustálil, že zmluva je neplatná a následne uviedol, že existuje iná zmluva uzatvorená ústne, ktorá nahrádza zmluvu písomnú. Písomná zmluva môže byť menená iba písomným dodatkom, nie ústnou dohodou, ktorá mala byť dokonca uzatvorená pred podpisom zmluvy o pôžičke. Pokiaľ prvoinštančný súd v rozsudku uvádza, že existovala dohoda, z ktorej vyplývala povinnosť pôvodného žalobcu uhradiť za žalovaných dlh voči R. R., a.s., súdu vytyka, že sa v súvislosti s uvedeným absolútne nezaoberal základnými otázkami ako napríklad - kde a kedy došlo k uzatvoreniu predmetnej dohody, aké boli dohodnuté podmienky, prečo nesedia jednotlivé sumy. Pôvodný úver bol iba v sume 70.000,- Eur. Žalovaní mali uhradiť na splátkach 6.327,34 Eur a 10.600,- Eur, spolu 16.927,34 Eur. Pánovi P. požičali 54.800,- Eur a dostali 71.000,- Eur. Existuje rozdiel vo výpočte a to bez úroku, poplatku za predčasné splatenie úveru a teda nie je jasné aký výpočet okresný súd použil, ak tvrdí, že jednotlivé sumy majú sedieť. Z čoho dedukuje okresný súd, že úroky a poplatky banke mal platiť p. P., ak sa k tomu nikto nikdy nevyjadroval. Kým žalovaní popisujú úroky, sankciu 5% za predčasné splatenie úveru, p. P. o tomto vedomosť nemal. Svedkom dohody mala byť aj pani L., ale tá popisuje dátum dohody august 2012, čo nesedí. Súd len stroho skonštatoval, že k takejto dohode jednoducho došlo a to bez posúdenia ostatných podmienok a okolností, za ktorých mala byť údajná dohoda uzatvorená, bez zohľadnenia, že to boli žalovaní, kto úver splácal a že jednoznačne iba časť financií, ktoré z úveru zostali, požičali pôvodnému žalobcovi.

40. Odvolateľ zdôraznil, že má za to, že napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie je postihnutý vadou nepreskúmateľnosti z dôvodu nedostatočného odôvodnenia súdneho rozhodnutia. Ide o svojvoľu a ohýbanie práva, keďže súd v odôvodnení dostatočne zrozumiteľne nevysvetlil ako dospel k záveru preukázania dohody medzi pôvodným žalobcom a žalovanými, z ktorej by vyplývala povinnosť pôvodného žalobcu uhradiť za žalovaných dlh voči R., a.s. a ako sa vysporiadal s úrokom a poplatkami za poskytnutie úveru. Ani jedna strana sporu sa nikdy nevyjadrovala k takejto dohode, nikto takúto otázku nepoložil.

41. Podľa odvolateľa nie je možné konštatovať existenciu inej zmluvy bez určenia kedy a za akých podmienok bola podpísaná, pričom je jasné, že žiadna iná zmluva po 19.7.2012 sa neuzatvárala, keďže bolo preukázané, že nedochádzalo už k stretnutiu, kedy E. P. bol nútený riešiť refinancovanie úveru. Následne odvolateľ uviedol, že v krátkom čase podá trestné oznámenie na Špeciálnu prokuratúru, nakoľko rozhodnutie odvolacieho súdu je plné pochybností a dôkazy sú vyhodnocované účelovo v prospech žalovaných, nie sú popisované výsluchy z konania súdneho a opiera sa súd o výsluchy z konania trestného vykonané pred vznesením obvinenia, v snahe odôvodniť rozsudok. Následne tiež vzniesol námietku zaujatosti z dôvodu tohto trestného oznámenia, ktoré bude podané na celý senát Krajského súdu Trnava, ktorý vo veci rozhodoval a odvolanie zaslal aj na organizáciu Zastavme korupciu.

42. Nato odvolateľ poukázal na tvrdenie uvedené v uznesení (?), teda, že by v súvislosti s úhradou úveru za žalovaných zo strany pôvodného žalobcu nedošlo k prírastku na ich aktívach, čím by nemohlo dôjsť k bezdôvodnému obohateniu. Pokiaľ prvoinštančný súd opakovane uvádza, že má za preukázané, že pôvodný úver v skutočnosti čerpali žalovaní a celá suma bola použitá na pôvodný úver, uvedené nie je pravdou, nakoľko aj úrok banky, poplatky za predčasné splatenie úveru mali hradiť žalovaní a nie je jasné, na základe čoho preniesol túto zodpovednosť na žalobcu. Ako mohla byť uzatvorená ústna dohoda, ak nikto nevedel, kedy má nastať? Ako sa mohlo vedieť koľko bude zostatok, kto uhradí koľko splátok a aký poplatok bude banka nakoniec žiadať? Nie je pravdou tvrdenie, že pôvodný žalobca poprel zmluvu o pôžičke, vždy sa vyjadroval, že nároky z nej sú premlčané. Z výsluchu žalovaných nevyplývalo, že by nemali záujem v budúcnosti použiť zmluvu o pôžičke. Sami si ju dali vyhotoviť a určili sumu a peniaze tvoriace pôžičku reálne pôvodnému žalobcovi odovzdali. Tým, že zmluva o pôžičke bola písomná, je potrebné, aj dodatok a iné zmluvy, ktorou sa pôvodná mení, mali písomnú formu, nepostačuje ústna dohoda. K uzatvoreniu zmluvy o pôžičke došlo z dôvodu, že žalovaní si u pôvodného žalobcu objednali v rámci jeho podnikateľskej činnosti stavbu rodinného domu, čomu však súd neveril a to napriek tomu, že žalobca predložil viacero dôkazov (projekt na CD nosiči, komunikáciu medzi pôvodným žalobcom a žalovanými, vrátane fotografií miesta samého a svedkyňa P. tento fakt potvrdila, čo sa snaží súd negovať výsluchom z prípravného konania trestného).

43. Okresný súd teda vyfabuloval ústne uzatvorenú dohodu o prevzatí dlhu pôvodným žalobcom, ktorý sa zaviazal, že v prípade výmazu z registra neplatičov buď refinancuje úver svojím vlastným, alebo dôjde k zmene v osobe dlžníkov. Suma 10.600,- Eur mala byť zaslaná rovnako na podklade dohody a pritom je zrejmé, že v čase, kedy bola suma zasielaná, sa pôvodný žalobca a žalovaní nestretávali. Žalovaní sami potvrdzujú, že zmluva o pôžičke bola uzatváraná v snahe domôcť sa v budúcnosti financií od pôvodného žalobcu. To, že žalobu nepodali a došlo k premlčaniu ich nároku, nemôže byť dôvodom, aby dnes niekto vytváral iné dohody, ktoré sa nedajú ustáť. Nie je jediný dôvod preniesť poplatky a úroky banky na E. P.. Na jednej strane okresný súd uvádza, že nie je preukázané, že mal p. P. stavať pre žalovaných dom, na druhej strane verí, že čerpali iba tak úver, aby pomohli neznámemu p. P. a nedožadovali sa jednotlivých splátok, ktoré mal uhrádzať. Pravda je taká, že sa žalovaní nedomáhali z dôvodu, že sa nezačala riešiť stavba rodinného domu. Odvolateľ vytkol okresnému súdu, že sa vôbec nezaoberal základnou otázkou a to z akého dôvodu by pôvodný žalobca disponoval uvedenými dôkazmi, ak by jeho tvrdenia ohľadne stavby rodinného domu pre žalovaných neboli pravdou. V uznesení KS Trnava sa tento dôkaz ignoruje.

44. Podľa odvolateľa bez akýchkoľvek pochyb došlo k uzatvoreniu písomnej zmluvy o pôžičke, na základe ktorej žalovaní požičali E. P. 54.800,- Eur a ktorú žiadna zo strán sporu nerozporovala, neprichádza ani len do úvahy uvažovať nad akousi dohodou, v zmysle ktorej sa mal pôvodný žalobca navyše zaviazat', že za žalovaných uhradí úver, ktorý v časti 54.800,- Eur použili na poskytnutie pôžičky pôvodnému žalobcovi. Pokiaľ by boli úvahy súdu o akejsi dohode pravdou, pôvodný žalobca E. P. by bol povinný jednak v zmysle dohody splatiť úver za žalovaných v čiastke prevyšujúcej sumu 60.000,- Eur a rovnako by mal povinnosť v zmysle zmluvy o pôžičke vrátiť žalovaným 54.800,- Eur, čo by bolo nelogické. Preto skutočnosť, že bola medzi stranami podpísaná reálna písomná zmluva o pôžičke vyvracia akékoľvek domnienky o uzatvorení akejkoľvek inej dohody. Pokiaľ súdu prvej inštancie nebolo zrejmé, prečo pôvodný žalobca napokon uhradil za žalovaných predmetný úver vrátane úrokov, na uvedenú otázku existuje jednoznačná odpoveď, že predmetný úver, ktorý si vzali žalovaní od R. a.s., bol zabezpečený záložným právom k nehnuteľnosti patriacej pôvodnému žalobcovi. Nakoľko však žalovaní prestali svoj úver splácať, hrozilo, že by E. P. prišiel o svoju nehnuteľnosť a z uvedeného dôvodu mu nezostávalo iné, než ako si sám vziať nový úver a vyplatiť ním úver žalovaných. Ani jednoduchý matematický výpočet nie je možné použiť k overeniu tvrdení žalovaných a odvolacieho a neskôr aj okresného súdu. Je jasná čerpaná suma úveru, suma pôžičky a suma jednotlivých splátok pôvodného žalobcu a žalovaných a posledná suma, ktorá bola zaslaná žalovanými, po spočítaní jednotlivých súm sa nedostaneme k číslu, ktoré by malo zodpovedať údajnej dohode.

45. Následne odvolateľ zdôraznil, že vady zakladajúce zmatečnosť súdneho rozhodnutia, ktoré súd zaviniť svojím procesným postupom, spravidla vždy strane odnímajú možnosť konať pred súdom. Tieto vady zakladajú nepreskúmateľnosť rozhodnutia ako celku, ktorá môže byť dôsledkom obsahovej a gramatickej nezrozumiteľnosti, neurčitosti alebo neodôvodnenosti rozhodnutia. V prípade, keď je rozhodnutie súdu nepreskúmateľné, jedná sa o zmatečné rozhodnutie.

46. V závere odvolateľ uviedol, že má jednoznačne za to, že žaloba o vydanie bezdôvodného obohatenia je dôvodná, teda že splatením úveru za žalovaných zo strany pôvodného žalobcu došlo jednoznačne k bezdôvodnému obohateniu na strane žalovaných, ktorí sú povinní toto obohatenie v zmysle príslušných zákonných ustanovení žalobcovi vydať.

47. Žalovaní odvolanie nepodali. K doručenému odvolaniu žalobcu predložili prostredníctvom svojej advokátky písomné vyjadrenie, ktorým navrhli, aby odvolací súd napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdil a zároveň žalovaným priznal náhradu trov konania prvoinštančného i odvolacieho v rozsahu 100%. Uviedli, že s názormi, postojmi a právnou argumentáciou žalobcu prudko nesúhlasia a vzhľadom na rozhodnutie Krajského súdu v Trnave a Okresného súdu Piešťany hodnotia konanie za zákonné a spravodlivé.

48. Nesúhlasia s tvrdením žalobcu, že v konaní nebolo preukázané, že by medzi pôvodným žalobcom a žalovanými 1 a 2 existovala akákoľvek dohoda, z ktorej by vyplývala povinnosť pôvodného žalobcu uhradiť dlh voči R. R., a.s. a že bolo preukázané, že medzi zmluvnými stranami bola uzavretá zmluva o pôžičke na sumu 54.800,- Eur. V konaní bolo viackrát uvedené, že pôvodného žalobcu E. P. spoznali žalovaní 1 a 2 v roku 2010 ako zástupcu stavebnej spoločnosti, pričom následne v januári 2011 oslovil žalovaného 1, aby pôvodnému žalobcovi poskytol právne rady, pričom sa sťažoval na svoju matku, že ho vyhodila z domu spolu s rodinou a svoj príbeh opisoval tak dramaticky, že mu žalovaní 1 a 2

uverili, že má veľké finančné problémy a potrebuje urýchlene vyplatiť rodinný dom v H., kde sa s rodinou nastahoval. Pôvodný žalobca im navrhol, že ich skontaktuje s finančným poradcom pánom F. a ten navrhol pôvodnému žalobcovi, že kým nedostane úver, mohol by osloviť niekoho kto si úver môže zobrať, za ktorý sa žalobca zaručí svojou nehnuteľnosťou a bude im posielat' splátky. Napokon si žalovaní 1 a 2 zobrali úver 70.000,- Eur ale s podmienkami, ktoré sa týkali podpisu zmluvy o pôžičke vo výške 54.800,- Eur a peniaze mal pôvodný žalobca dostať pri uzavretí tejto zmluvy a zvyšných 15.200,- Eur malo byť splatených žalovanými 1 a 2 do dvoch rokov od podpisu zmluvy o úvere (suma slúžila ako zábezpeka na splácanie úveru, aby pôvodný žalobca nesplnil časť ústnej dohody týkajúcu sa splácania). Pôvodnému žalobcovi bola teda odovzdaná dňa 19.7.2012 suma 54.800,- Eur, čo mu postačovalo, nakoľko pôvodne potreboval 60.000,- Eur. Zmluva o úvere bola uzavretá dňa 13.7.2012, pričom úver bol zabezpečený záložným právom na rodinný dom pôvodného žalobcu v H. č. XXX. Samotná dohoda o tom, že si žalovaní 1 a 2 vezmú úver s jediným účelom a to poskytnúť finančné prostriedky pôvodnému žalobcovi za uvedených podmienok, preto logicky musela predchádzať uzatvoreniu zmluvy o pôžičke, ktorá mala slúžiť len ako poisťka v prípade, že by pôvodný žalobca úver nesplácal. Žalovaní nerozumejú čo je žalobcovi nejasné na tomto konaní, navyše keď tento argument je konzistentnou súčasťou každého podania od roku 2015.

49. Pokiaľ sa žalobca v odvolaní zamýšľa nad vyjadrením žalovaných 1 a 2 týkajúcim sa zaplatenia troch splátok pôvodným žalobcom a prečo si žalobcovia nevyhotovili písomnú zmluvu podľa dohody, žalovaní nerozumejú, čo tým chce žalobca povedať, resp. akú časť rozhodnutia tým napáda. Pre úplnosť dodávajú, že tri splátky zaplatil pôvodný žalobca (celkovo 924,- Eur) žalovaným 1 a 2 podľa dohody, že bude platiť daný úver, o ktorý požiadali žalovaní 1 a 2 na základe predchádzajúcej ústnej dohody, s úmyslom prostriedky poskytnúť pôvodnému žalobcovi. Vzhľadom na ústnu dohodu úver mal byť vyplatený úverom zo strany pôvodného žalobcu. Ústna dohoda predchádzala písomnej zmluve o pôžičke, ktorá slúžila iba ako zábezpeka. Ponechali na rozhodnutí súdov ako posúdia zmluvu o pôžičke vzhľadom na to, že preukazuje len fakt, že peniaze z úveru boli naozaj odovzdané pôvodnému žalobcovi v zmysle tvrdení žalovaných a jej existencia vyvracia tvrdenia pôvodného žalovaného o akejsi stavbe domu a podobne.

50. Pokiaľ žalobca hodnotí motiváciu žalovaných 1 a 2 a ich neobozretnosť pri dohode, pričom konštatuje, že takto nemali postupovať vzhľadom k osobe a úverovej histórii pôvodného žalobcu, žalobca sa zjavne snaží preniesť bremeno sporu na žalovaných 1 a 2, avšak netreba zabudnúť, že právo je na strane žalovaných, keďže sa pokúsili pomôcť osobe v núdzi a ako odmenu sa musia súdiť o pravdu, ktorá je zjavná. Avšak na druhej strane sa rovnaká otázka ponúka omnoho viac pri osobe žalobcu, keďže s rovnakou opatrnosťou, ba s vyššou, mal pristupovať pri postúpení tejto pohľadávky od pôvodného žalobcu, je chybou žalobcu, že postúpená pohľadávka je založená na podvodnom konaní a preto nevyvozditeľná. Žalobcovi ide výlučne o finančný prospech z pohľadávky a zrejme ho nezaujímajú pravda a spravodlivosť.

51. Pokiaľ žalobca v odvolaní hodnotí názor odvolacieho súdu, ktorý považoval písomnú zmluvu o pôžičke za neplatnú, zabúda na to, že ústna dohoda medzi pôvodným žalobcom a žalovanými 1 a 2 sa netýkala len poskytnutia danej finančnej sumy, ale podmienok, za akých mu bude táto suma poskytnutá, že bude splácať predmetný úver a nakoniec, že daný úver bude vyplatený ďalším úverom, ktorý si pôvodný žalobca zoberie akonáhle to bude možné. Písomná zmluva v tomto prípade slúžila len ako zabezpečenie, len nadväzovala na ústnu dohodu a v žiadnom prípade ju nenahrádzala ani nemodifikovala.

52. K výčitke žalobcu súdu prvej inštancie, že sa nezaoberal skúmaním okolnosti uzatvorenia ústnej dohody jej podmienkami a prečo nesúhlasia uvádzané sumy, žalovaní uviedli, že okresný súd sa zaoberal tým, čo považoval za sporné a potrebné pre konanie odvolací súd. Zmluva o pôžičke bola podpísaná pred notárom, pričom z notárskej doložky je zrejme kedy a kde sa zmluva podpísala. Žalovaní nevedia z akého dôvodu je zo strany žalobcu prezentované, že sumy nesedia, keďže zo strany žalovaných 1 a 2 bolo viackrát detailne popísané koľko finančných prostriedkov bolo uhradených. Nerozumejú preto v čom vidí žalobca zásadný rozpor. Nadväzne poukázali na časový sled poskytnutia financií s tým, že žalovaní 1 a 2 žalobcovi celkovo vyplatili sumu 70.803,- Eur. Zo svedeckých výpovedí zreteľne vyplynulo, že bola dohoda medzi oboma stranami, ako sa má splácať úver a že sa následne podpíše preklenovací úver, s uzavretím ktorého súhlasil aj pôvodný žalobca.

53. K námietke odvolateľa, že súd prvej inštancie nemal mať z čoho preukázané, že pôvodný žalobca bol reálnym príjemcom úveru a nie žalovaní 1 a 2., žalovaní uviedli, že pravdivosť tejto skutočnosti je potvrdená svedeckou výpoveďou svedka F., navyše prečo by ručil pôvodný žalobca svojou nehnuteľnosťou, ak by nemal mať z daného úveru prospech. Pokiaľ žalobca tvrdí, že pôvodný žalobca nemal vedomosť o úrokoch a poplatku 5% za predčasné vyplatenie úveru, nie je to pravda, keďže pôvodný úver vybavoval s F., podpísal ho ako ručiteľ úveru, keď vybavoval úver na refinancovanie, s F. bol zo strany banky informovaný o postupe a poplatkoch.

54. K spochybňovaniu odvolateľom svedeckej výpovede pani L. žalovaní uviedli, že pokiaľ svedkyňa tvrdila, že dohoda bola v auguste 2012, pričom koncom júla 2012 bolo požiadané o úver, nejde až o taký veľký časový rozdiel, ide o nepodstatný rozpor. Je dôležité, že svedecká výpoveď obsahovo potvrdzuje objektívnu pravdu tvrdenú žalovanými 1 a 2.

55. Pokiaľ odvolateľ poukazuje na nedostatočné vysporiadanie sa s dôvodmi vzniku ústnej dohody a tvrdí, že k nej nemohlo dôjsť, žalovaní vysvetľujú, že podľa Občianskeho zákonníka zmluva vzniká v momente, kedy sa zmluvné strany dohodnú na podstatných náležitostiach, preto tvrdenie, že nikto nemohol vedieť, čo sa v budúcnosti udeje, to možno tvrdiť o 99% zmlúv a na prekvapenie žalobcu tieto zmluvy sú platné a práva a povinnosti z nich sú právne záväzné. Navyše svedecké výpovede svedka F. jasne popisujú, že pôvodný žalobca bol v registri neplatičov, takže nemal nárok na získanie úveru a až v momente čistého registra v januári 2014 mohol požiadať o preklenovací úver. Ak však žalobca disponuje zmluvou, ktorá predpokladá každú jednu situáciu, je teda právne perfektná a nepriestrelná, mal ju predložiť v konaní.

56. K informácii odvolateľa, že sa rozhodol podať na senát Krajského súdu v Trnave trestné oznámenie vzhľadom na jeho rozhodovaciu činnosť v konaní a zároveň vzniesť námietku zaujatosti z dôvodu podania trestného oznámenia a odvolanie zaslať aj organizácii Zastavme korupciu, žalovaní uviedli, že je právom každej sporovej strany počiňať si v konaní v medziach zákona, avšak každá sporová strana znáša procesnú zodpovednosť za výsledok sporu. Toto vyhlásenie žalobcu pôsobí teatrálné z dôvodu, že napriek tomu, že žalobca sa snaží vytvoriť prekážku v rozhodovaní odvolacieho súdu, rozhodovacia prax NS SR tento účinok vylučuje. Podanie trestného oznámenia na konajúceho sudcu účastníkom konania alebo jeho zástupcom vo všeobecnosti automaticky nezakladá dôvod, pre ktorý by sudca mal byť vylúčený z prejednávania a rozhodovania veci, pretože každý prípad je potrebné posudzovať individuálne a zisťovať, či existuje zákonný dôvod podľa § 49 CSP na vylúčenie sudcu. V tejto súvislosti odkázali na uznesenie NS SR sp. zn. 2Ndob 39/2010.

57. Otázka výstavby rodinného domu prostredníctvom pôvodného žalobcu je podľa žalovaných absolútne iracionálna a nelogická, keďže žiadna dohoda o výstavbe rodinného domu medzi nimi nikdy nebola v minulosti podpísaná. Zároveň zmluva o pôžičke bola podpísaná v období, kedy sa výstavba rodinného domu ešte nemohla ani riešiť, keďže stavebné povolenie na výstavbu rodinného domu nadobudlo právoplatnosť až 8.7.2013. Pred nadobudnutím právoplatnosti rozhodnutia bolo absolútne nereálne, aby sa riešili akékoľvek otázky spojené s výstavbou rodinného domu. K tomuto pripojili ako listinný dôkaz stavebné povolenie.

58. Pokiaľ sa odvolateľ snaží navodiť dojem, že existencia ústnej dohody je vec neistá, nová a stranami neprezentovaná skutočnosť, opak je pravdou. Počas celého konania žalobca nevyrukoval so žiadnou argumentáciou, ktorá by poukazovala na uvedené, naopak ignoroval ústnu dohodu až do momentu, kým súd konštatoval, že naozaj v zmysle tvrdení žalovaných 1 a 2 konštituuje záväzok pôvodného žalobcu. Žalovaní ponechali na odvolací súd, nech posúdi konzistentnosť argumentácie žalovaných 1 a 2 počas celého konania v tejto otázke. Túto dohodu navyše potvrdzujú svedecké výpovede. Za ďalší nezmysel žalovaní označili tvrdenie, že nebol dôvod prečo by žalovaní poskytli finančné prostriedky pôvodnému žalobcovi. Žalovaným bolo pôvodného žalobcu ľudsky ľúto, pričom sa snažili urobiť dobrý skutok - pomôcť mu v núdzi. Nakoniec žalobca ponúka argumentačnú líniu o tom, že vlastne tým, že žalovaní 1 a 2 poskytli sumu 54.800,- Eur pôvodnému žalobcovi s prísľubom, že má za nich vyplatiť úver, tak je tým preukázané, že to nie je možné. Úver znel na 71.000,- Eur mínus 15.200,- Eur ako zábezpeka na platenie úveru, teda po splatení 15.200,- Eur by zostala istina vo výške 55.000,- Eur, čo prakticky súhlasí so sumou pôžičky. Poukazy na dvojité plnenie je výmysel, pretože v prípade, ak by to pôvodný žalobca zažaloval, súd by mu určite nepriznal povinnosť plniť z titulu ústnej aj písomnej zmluvy.

59. V závere vyjadrenia žalovaní 1 a 2 uviedli, že rozsudok považujú za správny a zákonný. V konaní sa podarilo preukázať to, čo niekoľko rokov neprestajne tvrdia žalovaní 1 a 2. Ak by odvolací súd skonštatoval, že na strane žalovaných 1 a 2 neexistuje pohľadávka s väzbou na obohatenia voči žalobcovi, takéto plnenie by bolo v rozpore s dobrými mravmi. V závere dali do pozornosti, že odvolací súd je už v zmysle § 390 CSP povinný sám vo veci rozhodnúť.

60. Žalobca prostredníctvom svojho právneho zastúpenia doručil do spisu i svoje písomné vyjadrenie k vyjadreniu žalovaných 1 a 2. Uviedol, že zotrúva na podanom odvolaní a navrhuje, aby odvolací súd rozhodol tak, ako v ňom uviedli. Podľa žalobcu žalovaní neuvádzajú žiadne nové argumenty a nevidia dôvod sa k nim opätovne vyjadrovať. Zotrúva na všetkých svojich doterajších písomných podaniach, pričom je názoru, že v konaní nebolo z vykonaného dokazovania preukázané, že by medzi pôvodným žalobcom a žalovanými existovala akákoľvek dohoda, z ktorej by vyplývala povinnosť pôvodného žalobcu uhradiť za žalovaných dlh voči R. R., a.s. Naopak, z vykonaného dokazovania vyplynulo, že medzi pôvodným žalobcom a žalovanými bola uzavretá písomná zmluva o pôžičke, na základe ktorej žalovaní požičali pôvodnému žalobcovi 54.800,- Eur, ktorú sumu získali z predmetného úveru. Tento fakt nikto nikdy nerozporoval a až odvolací súd z vlastnej iniciatívy navodil dojem, že by mala byť táto zmluva o pôžičke neplatná. Žalobca považuje za irelevantné, že by predmetná zmluva o pôžičke mala slúžiť len ako akási zábezpeka, pričom ju žalovaní neplánovali použiť v prípade splnenia podmienok ústnej dohody. Čo plánovali žalovaní a aké kroky reálne učinili, nemôže zneplatniť riadne uzatvorenú zmluvu. Je nesporné, že zmluva o pôžičke existovala dokonca v písomnej forme, bola platne uzavretá, pričom podpisy na nej boli notársky overené. Nie je možné konštatovať existenciu inej zmluvy, bez určenia kedy a za akých podmienok bola uzatvorená. K postupu, keď až dňa 19.7.2012 bola podpísaná zmluva o pôžičke a úverová zmluva je zo dňa 13.7.2012 je jasné, že sa žiadna iná zmluva po dátume 19.7.2012 neuzatvárala. Nikto nemohol vedieť, čo sa v budúcnosti udeje. K uzatvoreniu zmluvy o pôžičke došlo z dôvodu, že žalovaní si u pôvodného žalobcu objednali stavbu rodinného domu, o čom predložil viacero dôkazov. Ani žalovaní sa nikdy nevyjadrili k tomu, z akého dôvodu pôvodný žalobca disponoval vyššie uvedenými podkladmi súvisiacimi s plánovanou stavbou rodinného domu. Žalovaní v podaní uvádzajú výpočty, ktoré vôbec nesedia. Nevieme teda kde bola uzavretá táto dohoda, kým a aké boli jej podmienky, ak ani výpočet žalovaných nesedí s tým, čo tvrdia. Ako mohlo teda dôjsť k dohode a ustáliť jej podstatné náležitosti ak ani výpočet toho času žalovanými použitý, je nesprávny. K zvyšným, dookola sa opakujúcim argumentáciám žalovaných v predmetnom vyjadrení, žalobca poukázal na svoje doterajšie písomné či ústne prednesy vo veci.

61. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku - ďalej CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom - stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. b), f) a h) CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP), s prihliadnutím ex offio na prípadné vady týkajúce sa procesných podmienok, ktoré ale nezistil (§ 380 ods. 2 CSP), súc pritom viazaný skutkovým stavom ako ho zistil súd prvej inštancie bez potreby zopakovať alebo doplniť dokazovanie (§ 383 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na úradnej tabuli a na webovej stránke súdu minimálne 5 dní pred jeho vyhlásením (§ 219 ods. 3 CSP), po preskúmaní zákonnosti a vecnej správnosti rozhodnutia a jemu predchádzajúceho konania dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nie je možné priznať úspech, keďže napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie je vo výrokoch vecne správny, v dôsledku čoho boli splnené podmienky pre jeho potvrdenie (§ 387 CSP).

62. Predmetom konania bol žalobou uplatnený nárok pôvodného žalobcu E. P. na zaplatenie od žalovaných 1 a 2 solidárne sumy 73.048,87 Eur s príslušenstvom, titulom vydania bezdôvodného obohatenia, ktorú sumu mal zaplatiť žalobca za žalovaných, keď vyplatil za nich (pôvodný) úver.

63. Uznesením súdu prvej inštancie zo dňa 27.11.2018, č.k. 12C/290/2014-415 prvoinštančný súd pripustil, aby do konania namiesto pôvodného žalobcu E. P. vstúpila spoločnosť Cash wave s.r.o., so sídlom Bratislava, Bieloruská 9, IČO: 50 418 874 na základe zmluvy o postúpení pohľadávok. Keďže v priebehu tohto odvolacieho konania došlo k ďalšiemu postúpeniu pohľadávky, o ktorej sa koná, Krajský súd v Trnave uznesením zo dňa 15.2.2022, č.k. 24Co/83/2021-732 pripustil zmenu subjektov na strane

žalobcu, tak, že namiesto žalobcu Cash wave s.r.o., Bratislava do konania vstupuje spol. EURO GUS s.r.o., so sídlom Chocholná - Veľčice 462, IČO: 44 541 309.

64. V poradí prvým rozsudkom č.k. 12C/290/2014-504 zo dňa 5.6.2019 prvoinštančný súd vo výroku I. konanie v časti o zaplatenie 1.127,36 Eur z dôvodu čiastočného späťvzatia žaloby zastavil, výrokom II. žalovaným 1 a 2 uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 60.521,52 Eur s príslušným úrokom z omeškania a vo výroku III. žalobu vo zvyšnej časti zamietol. Keďže odvolanie voči tomuto rozsudku podané žalovanými 1 a 2 smerovalo iba proti vyhovujúcemu výroku II. a výroku IV. o náhrade trov konania, rozsudok súdu prvej inštancie v časti, v ktorej bolo konanie o zaplatenie 1.927,36 Eur čiastočne zastavené a v časti, ktorou bola žaloba vo zvyšku zamietnutá, tak nadobudlo právoplatnosť a uvedené nároky tak prestali byť ďalším predmetom konania. Odvolací súd uznesením č.k. 9Co/229/2019-575 zo dňa 30.6.2020 prvoinštančný rozsudok v napadnutom rozsahu zrušil a vec v zrušenom rozsahu vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Aktuálne je tak predmetom konania žaloba v rozsahu o zaplatenie 60.521,51 Eur s 5,25% úrokom z omeškania ročne od 29.8.2015 do zaplatenia.

65. Predmetom prieskumu odvolacieho súdu, ktorý je v danom prípade viazaný ako rozsahom, tak i uplatnenými odvolacími dôvodmi, bolo posúdiť, či súd prvej inštancie dospel k správnym skutkovým zisteniam, či rozhodnutie vychádza zo správneho právneho posúdenia veci a zároveň, či konanie má inú vadu, ktorá by mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci z jednotlivých dôvodov, ako sú konkretizované v podanom odvolaní.

66. Úvodom odvolací súd považuje za potrebné poznamenať, že keďže v odvolaní žalobcom vznesená námietka zaujatosti s odkazom na (ani nepreukázané) trestné oznámenie, smeruje voči senátu krajského súdu, ktorý rozhodoval v predchádzajúcom odvolacom konaní v zložení Mgr. Renáta Gavalcová, JUDr. Martin Holič a JUDr. Bibiana Ťažiarová (ktorý senát zanikol), pričom aktuálne predmetnú vec prejednáva a rozhoduje senát odvolacieho súdu v úplne odlišnom zložení (podľa záhlavia), takáto námietka zaujatosti je pre toto odvolacie konanie irelevantná, v dôsledku čoho nebolo dôvodné, aby sa vec predložila na rozhodnutie o nej nadriadenému súdu.

67. Pretože odvolací súd preberá súdom prvej inštancie zistený skutkový stav pokiaľ ide o preukázané skutočnosti právne rozhodné pre posúdenie žalobcom uplatneného nároku a pretože v celom rozsahu zdieľa i jeho právne závery vo veci, pričom sa stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, s poukazom na ust. § 387 ods. 2 CSP odvolací súd konštatuje správnosť jeho dôvodov a odkazuje na správne a presvedčivé odôvodnenie písomného vyhotovenia preskúmaného rozsudku. Odvolací súd nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal od skutkových alebo právnych záverov súdu prvej inštancie odchýliť, pričom nezistil ani vadu, ktorá by mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, a nemôže preto dať za pravdu odvolateľovi. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia dopĺňa iba nasledovné:

68. Prvoinštančný súd z výsledkov vykonaného dokazovania správne ustálil a odvolací súd sa s týmito jeho závermi plne stotožňuje, že z komplexného posúdenia všetkých okolností prípadu vyplýva, že hoci medzi pôvodným žalobcom E. P. ako dlžníkom a žalovanou 2 ako veriteľom došlo k uzavretiu písomnej zmluvy o pôžičke zo dňa 19.7.2012, obsahom ktorej bol záväzok pôvodného žalobcu vrátiť veriteľke 54.800,- Eur v dohodnutých splátkach, vďaka zmluvných strán nesmerovala k tomu, aby bol pôvodný žalobca zaviazaný predmetnú sumu 54.800,- Eur vrátiť žalovanej 2. Svedčí o tom aj to, že pôvodný žalobca žiadnu zo splátok ako boli dohodnuté v predmetnej zmluve o pôžičke žalovaným neuhradil a žalovaní napriek tomu nikdy pôvodného žalobcu na plnenie jednotlivých splátok nevyzývali a ani sa ich plnenia nedomáhali. Navyac žalovaní v priebehu konania konzistentne tvrdili, že predmetná zmluva o pôžičke mala slúžiť len ako poistka v prípade, že by pôvodný žalobca neplnil dohodu o vyplatení úveru, čo potvrdzuje zabezpečovací charakter predmetnej zmluvy o pôžičke vo vzťahu k ústnej dohode pôvodného žalobcu a žalovaných 1 a 2 o pristúpení pôvodného žalobcu k záväzku žalovaných z titulu zmluvy o úvere. V konaní bolo preukázané, že vďaka zmluvných strán pri predmetnej zmluve o pôžičke nesmerovala k tomu, aby bola predmetná suma odovzdaná pôvodnému žalobcovi ako pôžička a aby bol pôvodný žalobca zaviazaný žalovanej 2 túto pôžičku vrátiť v dohodnutých mesačných splátkach. Keďže potom zmluvné strany nechceli predmetným prejavom vôle vyvolať právne následky, ktoré by inak z predmetného právneho úkonu (zmluvy o pôžičke) vyplývali, predmetný právny úkon nebol urobený obojstranne vážne a preto je v zmysle § 37 ods. 1 OZ absolútne neplatný. Z výsledkov vykonaného dokazovania vyplýva, že predmetnou zmluvou o pôžičke, ktorá bola len simulovaným právnym úkonom,

bol zastieraný iný právny úkon a to zmluva o zabezpečení záväzku, ktorý skutočne medzi pôvodným žalobcom a žalovanými podľa výsledkov vykonaného dokazovania existoval.

69. Prvoinštančný súd, pre vec nepodstatným spôsobom pochybil len v tom, že predmetnú zmluvu o pôžičke označil za zastretý právny úkon, hoci správne išlo o úkon simulovaný, urobený naoko, keď zmluvné strany iba predstierali uzavretie zmluvy o pôžičke, hoci takúto zmluvu uzavrieť nechceli, teda právny úkon, ktorému chýbala vážna vôľa. Týmto úkonom mal byť zastretý iný právny úkon a to zmluva o zabezpečení predmetného záväzku.

70. V tejto súvislosti odvolací súd považuje za potrebné zdôrazniť, že absolútna neplatnosť právneho úkonu nastáva bez ďalšieho priamo zo zákona, pôsobí od okamihu vzniku právneho úkonu a môže sa jej dovolávať ktokoľvek, pričom súd na absolútnu neplatnosť právneho úkonu prihliada z úradnej povinnosti, teda aj bez toho, aby ten, kto môže byť takým úkonom dotknutý, musel namietať neplatnosť úkonu. Účinky absolútnej neplatnosti pôsobia definitívne, aj keby dôvod neplatnosti právneho úkonu dodatočne odpadol. Absolútne neplatný právny úkon nemožno teda zhojiť dodatočným schválením, či ho konvalidovať dodatočným odpadnutím dôvodu neplatnosti, ale ani napraviť splnením povinnosti. Vzhľadom na uvedené potom neobstojí námietka odvolateľa, že platnosť predmetnej zmluvy o pôžičke žiadna zo strán nerozporovala a jej platnosť nenapadla a súd ju preto nemal riešiť.

71. Pokiaľ žalobca spochybňuje svedeckú výpoveď svedkyne L., ktorá uviedla, že k predmetnej ústnej dohode medzi stranami došlo v auguste 2012, hoci o úver bolo požiadané koncom júla 2012, je potrebné skonštatovať, že ide o minimálny časový rozdiel a vzhľadom na odstup času nepodstatný a nenabúravajúci vierohodnosť výpovede svedkyne.

72. Po oboznámení sa s celým obsahom spisu a všetkými dôkazmi vykonanými pred súdom prvej inštancie, odvolací súd dospel k rovnakému záveru ako súd prvoinštančný, že vykonaným dokazovaním bolo s praktickou istotou preukázané (z výpovedí žalovaných, výpoveďami a vyhlásením svedka H. F., svedkyne F. P. v trestnom konaní, výpoveďou svedkyne X. L. v trestnom konaní a jej čestným prehlásením), že medzi pôvodným žalobcom E. P. a oboma žalovanými bola uzavretá ústna zmluva, na základe ktorej žalovaní dňa 13.7.2012 uzavreli so R. R. a.s. zmluvu o splátkovom úvere na nadobudnutie úpravu a údržbu nehnuteľnosti vo výške 70.000,- Eur, z ktorého žalovaná 2 pôvodnému žalobcovi E. P. odovzdala dňa 19.7.2012 v hotovosti sumu 54.800,- Eur a podľa výpisu z účtu žalovaného 1 tento dňa 27.1.2014 previedol na účet pôvodného žalobcu 10.600,- Eur. Výsledkom ústnej dohody medzi pôvodným žalobcom a žalovanými 1 a 2 bolo, že žalovaní 1 a 2 v dôsledku ťaživej životnej situácie pôvodného žalobcu so zámerom žalobcovi pomôcť, si zoberú úver, a ním získané finančné prostriedky následne poskytnú žalobcovi, ktorý za žalovaných bude splácať splátky úveru až do času, kým bude žalobca vyradený z registra neplatičov a buď refinancuje úver žalovaných svojím vlastným úverom alebo dôjde k zmene v osobe dlžníkov (podľa výhodnosti). To, že k takejto dohode došlo okrem uvedených dôkazov nepriamo preukazuje aj to, že pôvodný žalobca E. P. následne dňa 31.1.2014 aj uzavrel so R. R. a.s. zmluvu o splátkovom úvere na nadobudnutie, úpravy a údržbu nehnuteľnosti vo výške 61.000,- Eur. V tejto súvislosti za podstatné odvolací súd považoval konzistentné výpovede svedka H. F. (úverového poradcu) tak v predmetnom konaní, v trestnom konaní, ako aj v rámci čestného vyhlásenia, ktorý bol v danom spore osobne na veci nezainteresovanou osobou, bez relevantného vzťahu ako k pôvodnému žalobcovi, tak k žalovaným. Takejto dohode medzi stranami nasvedčuje aj tá preukázaná skutočnosť, že pôvodný žalobca na zabezpečenie pohľadávky žalovaných z predmetnej úverovej zmluvy zo dňa 13.7.2012 založil vlastný rodinný dom a napokon aj to, že predmetný úver za žalovaných 1 a 2 nakoniec pôvodný žalobca splatil (i keď tvrdí, že iba z dôvodu hrozby výkonu záložného práva). Prvoinštančný súd správne uzavrel, že výpoveď pôvodného žalobcu ako svedka, opierajúc sa o uvedené skutkové zistenia, bola osamotená, nepresvedčivá a nepodporená žiadnym z vykonaných dôkazov a súd ju preto správne vyhodnotil ako nepravdivú.

73. Prvoinštančný súd tiež správne ustálil, že dôvod uvádzaný žalobcom, že založil svoj rodinný dom za účelom zabezpečenia úveru žalovaných 1 a 2 z toho dôvodu, že mal stavať stavbu pre žalovaných, sa nepreukázal, keď z predloženej e-mailovej komunikácie medzi pôvodným žalobcom a žalovaným 1 (zo dňa 12.5.2014 - č.l. 425, resp. 10.12.2013 - č.l. 429) takýto záver bez ďalšieho nevyplýva. Naopak z výpovedí predtým vymenovaných svedkov a žalovaných vyplýva, že išlo o pomoc žalovaných pre pôvodného žalobcu, ktorý si sám nemohol zobrať pre neho v tom čase naliehavo potrebný úver z dôvodu, že sa nachádzal v registri dlžníkov. Samotná skutočnosť, že pôvodný žalobca disponoval listinami

týkajúcimi sa stavby žalovaných, sama osebe v kontexte s ďalšími vykonanými dôkazmi, nepreukazuje tvrdenie pôvodného žalobcu, že nedošlo k ústnej dohode o pristúpení k záväzku.

74. Uzavretím predmetnej ústnej dohody medzi pôvodným žalobcom a žalovanými 1 a 2 o pristúpení k záväzku v zmysle § 534 OZ na základe ktorej sa pôvodný žalobca dohodol so žalovanými 1 a 2 ako dlžníkmi, že splní ich záväzok voči veriteľovi (banke), nedošlo k žiadnej zmene pôvodne majúcej byť uzavretej písomnej zmluvy, ako to tvrdí odvolateľ, ktorá by v zmysle § 40 ods. 2 OZ mohla byť menená alebo rušená iba písomne. Predmetná zmluva o pôžičke nadväzovala na ústnu dohodu, ktorú ale nijakým spôsobom nenahrádzala, ani ju nemodifikovala. V danom prípade predmetná ústna dohoda predchádzala písomnú zmluvu o pôžičke a ani sa ňou zmluva o pôžičke nijako nemenila. Preto podmienka písomného uzavretia zmluvy nebola daná, pričom v zmysle zákona podľa § 534 OZ samotná zmluva o pristúpení k záväzku nemusí byť uzavretá písomne.

75. Vychádzajúc z preukázaného potom, pokiaľ pôvodný žalobca uhradil za žalovaných 1 a 2 predmetný úver banke, došlo tak k tomu v súlade s platným ústnym dojednaním medzi stranami v zmysle § 534 OZ. Pôvodný žalobca si uhradením predmetného úveru banke splnil svoju zmluvnú povinnosť voči žalovaným 1 a 2. Na strane žalovaných tým preto nemohlo dôjsť k vzniku žalobcom tvrdého bezdôvodného obohatenia. V konaní bolo pritom preukázané, že finančné prostriedky 70.000,- Eur získané na základe zmluvy o úvere zo dňa 13.7.2012 žalovaní nevyužili pre seba, ale ich odovzdali pôvodnému žalobcovi (54.600,- Eur v hotovosti dňa 19.7.2012 a 10.600,- Eur prevodom na účet 27.1.2014 - spolu 65.200,- Eur) a na úvere (z na tento účel ponechanej sumy 15.200,- Eur) od 1.7.2012 do 20.4.2014 uhradili splátkami sumu 6.327,34 Eur.

76. Vychádzajúc z vyššie uvedeného, pre potreby posúdenia danej veci a rozhodnutia sporu bolo nepodstatným, irelevantným a nadbytočným vykonávať bližšie dokazovanie za účelom zistenia presne kedy a za akých ďalších podmienok bola predmetná ústna dohoda medzi stranami uzavretá. Tieto ďalšie okolnosti uzavretia zmluvy sú bez významu pre rozhodnutie vo veci samej. Obdobne je pre danú vec irelevantným skúmanie a vyčísľovanie konkrétnych presných súm, ktoré mali zaplatiť pôvodnému žalobcovi žalovaní a ktoré mal zaplatiť pôvodný žalobca na predmetnom úvere. Výsledkom daného konania je totiž záver, že žalobcovi nevznikol nárok, ktorý je predmetom žaloby, na zaplatenie od žalovaných 1 a 2 ním uhradeného úveru žalovaných, keďže na strane žalovaných tým nevzniklo bezdôvodné obohatenie.

77. Ďalšie odvolacie argumenty odvolací súd považoval pre rozhodnutie vo veci samej už za nerozhodné, bez potreby sa nimi osobitne vysporiadať. I podľa už konštantnej judikatúry súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkmi/stranami konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi/stranami konania. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku účastníka/strany konania, ktorú nastolil. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty účastníkov/strán konania (porovnaj napríklad rozhodnutia Ústavného súdu SR sp. zn. II.ÚS 251/04, III.ÚS 209/04, II.ÚS 200/09 a podobne). Odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní nemusí dať odpoveď na každú otázku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov rozhodnutia, ktoré sa preskúmava (II. ÚS 78/05). Preto na ostatnú odvolaciu argumentáciu odvolateľa zaoberajúcu sa ďalšími okolnosťami prejednávanej veci, vzhľadom na uvedené závery už irelevantnú a nespôsobilú ovplyvniť rozhodnutie, i s poukazom na princíp hospodárnosti konania (čl. 17 OSP), odvolací súd nepovažoval za potrebné reagovať špecifickou odpoveďou.

78. S poukazom na vyššie uvedené, v spojení s odôvodnením prvoinštančného rozsudku, odvolací súd dospel k záveru, že žalobca v konaní neunesol dôkazné bremeno, keď nepreukázal vznik žalovaného bezdôvodného obohatenia na strane žalovaných 1 a 2. Zároveň keďže neexistujúca pohľadávka pôvodného žalobcu bola postupovaná až na aktuálneho žalobcu, súčasne nie je daná ani aktívna vecná legitímácia žalobcu. Bolo preto dôvodným, aby prvoinštančný súd žalobu žalobcu ako v celom rozsahu nedôvodnú zamietol a zároveň úspešným žalovaným 1 a 2 priznal právo na plnú náhradu trov konania voči neúspešnému žalobcovi. Odvolací súd preto napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vo výrokoch vecne správny s použitím ust. § 387 ods. 2 CSP potvrdil, keď dospel k záveru, že nebol naplnený žiaden z odvolacích dôvodov uplatnených žalobcom.

79. V zmysle § 396 ods. 1 CSP ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie. Podľa ods. 2 ak odvolací súd zmení rozhodnutie, rozhodne aj o nároku na náhradu trov konania na súde prvej inštancie.

80. V zmysle § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Podľa ods. 2 ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

81. V zmysle § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí, podľa ods. 2 o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

82. V tomto odvolacom konaní boli plne úspešní žalovaní 1 a 2 a preto podľa citovaných ustanovení im vzniklo právo na plnú náhradu trov odvolacieho konania voči v odvolaní neúspešnému žalobcovi. Prípadná existencia dôvodov hodných osobitného zreteľa v zmysle § 257 CSP odôvodňujúca výnimočné nepriznanie náhrady trov úspešnej strane (či už úplné alebo čiastočné), pritom v konaní nebola tvrdená, ani ju odvolací súd nezistil. Odvolací súd preto žalovaným 1 a 2 priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcovi v plnom rozsahu (100%), pričom o výške náhrady trov rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

83. Senát krajského súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).